

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Distinct. XXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

transeant: sed non in veritate humanæ naturæ, q̄
à primis descendit parentibus: quæ sola in resurre-
ctione erit, reliqua vero caro in quam cibi transe-
unt, tanquam superflua in resurrectione depone-
tur: quæ tamen ciborum aliarumque rerum fo-
mentis coalescit.

QVOMODO PECCATVM ORIGINALE

à Patribus transeat in Filios: an secun-
dum animam, an secundum
carnem.

DISTINCT. XXXI.

*Qualiter
peccatum o-
riginale à pa-
rentie tradu-
citur in pro-
lem.*

NUNC superest inuestigare, qualiter peccatum
à parētibus traducatur in filios, scilicet an se-
cundum solam animam, an secundum carnem, si-
ue secundum vtrunq;? Putauerunt quidam secu-
dum animam trahi peccatum originale, non secu-
dum carnem, quia non solum carnem, sed & ani-
mam ex traduce esse arbitrati sunt. Sicut enim in
generatione proles de carne paterna substantiali-
ter trahitur caro, ita etiam de gignentis anima a-
nimam geniti essentialiter deduci ab his existi-
mabatur. Ideoque sicut de corrupta carne caro cor-
rupta seminatur, ita etiā de anima peccatrice a-
nima peccatrix, corruptione originali infecta, ab
illis trahi dicitur.

*Predictam opinionem damnat, & quod per carnem tradu-
catur peccatum dicit, & quomodo
ostendit.*

Hoc autem fides catholica respuit, & tanquam
veritati aduersum damnat: quæ non animas, sed
carnem solam, sicut superius diximus, ex traduce
esse admittit. Non ergo secundum animā, sed se-
cundū carnē solā, peccatum originale trahitur à
parētibus. est n. peccatum originale (vt supra dixi-
m⁹) cōcupiscentia, non quidem actus, sed vitium.
Vnde August. Ipsa concupiscētia est lex membro-
rum

rum vel carnis, quæ est morbidus quidam affectus, vel languor qui commouet illicitum desiderium, id est carnalem concupiscentiam, quæ lex peccati dicitur. Quæ dicitur manere in carne, non quia in animâ sit, sed quia per corruptionem carnis in anima fit.

Causam corruptionis carnis, ostendit, ex qua in anima peccatum fit. C

Caro enim propter peccatum corrupta fuit in Adam, adeo ut cum ante peccatum vir & mulier sine incentiuo libidinis & concupiscentiæ feruore possent conuenire, essetque thorus immaculatus: iam post peccatum non valet fieri carnalis copula absq; libidinosa concupiscentia, quæ semper vitium est & etiâ culpa, nisi excusetur per bona coniugii. In concupiscentia & libidine concipitur caro formanda in corpore prolis. Vnde caro ipsa quæ concipitur, in vitiosa concupiscentia polluitur & corrumpitur: ex cuius contactu anima cum infunditur, maculam trahit, qua polluitur & fit rea, id est vitium concupiscentiæ quod est originale peccatum.

Quare concupiscentia dicitur esse in carne.

Quod propter corruptionem carnis quæ est causa peccati, dicitur peccatum esse in carne. D

IDEOQVE ipsum peccatum dicitur manere in carne. Caro ergo quæ in concupiscentia libidinis seminatur, nec culpam habet, nec actum culpæ, sed causam. In eo ergo quod seminatur, corruptio est: in eo autem quod nascitur, concupiscentiæ vitium est. Vnde Ambrosius de verbis Apostoli sic ait: Quomodo habitat peccatum in carne, cum non sit substantia, sed priuatio boni? Ecce primi hominis corpus corruptum est per peccatum, ipsaq; corruptio per conditionem offensionis manet in corpore, robur tenens diuinæ sententiæ datæ in Adam: cuius consortio anima maculatur peccato. Per id ergo quod facti causa manet, inhabitare dicitur peccatum in carne: hæc est lex.

In comm. 7. c. ad illud. S. i. e. im. Ad Rom. in co. 4.

*ansor.aa
illud Conde-
lector enim
legi. Rom. 7.*

est lex carnis. Idem. Non habitat peccatum in ani-
ma sed in carne: quia peccati causa ex carne est, nō
ex anima: quia caro est ex origine carnis peccati,
& per traducem omnis caro fit causa peccati: ani-
ma vero non traducitur, & ideo in se causam pec-
cati non habet. Augustinus quoque ex carne pec-
catum animam contrahere in sermone quodā de
verbis Apostoli ostendit, dicens, Vitiū cōcupiscē-
tiæ est quod anima non ex se, sed ex carne contra-
xit, Natura quippe humana non opere Dei cū vi-
tio primit⁹ est instituta, sed ex volūtatis arbitrio
primorū hominū venienti vitio est sancita, ita ve
nō sit in carne bonū, sed vitiū q̄ inficitur anima.

*De causa originalis peccati, que est in carne, Vtrum sit
culpa, an pœna.*

Hic quæri solet: Vtrū causa peccati originalis q̄
dicta est esse in carne, culpa sit, vel pœna, siue aliqd
aliud. Culpa esse non potest: quia culpa non est in
re irrationali. Si enim culpa esset in carne ante in-
fusionem animæ, actualis esset, vel originalis. Sed
actualis ibi non est, nec originalis culpa est, quia ip-
sa causa est originalis peccati. Si autē pœna est, q̄
est illa passibilitas, vel mortalitas, vel alia corru-
ptio. Hos enim defectus carni inesse constat.

*Hic aperitur quid sit foeditas tracta ex libidine coeun-
tium, que vitium vel corruptio dici
potest.*

Ad quod dici potest, quod multiplex defectus
carnis, & præcipue pollutio quædā, quam ex fer-
uore coitus parentum & concupiscētia libidino-
sa cōtrahit caro dū cōcipitur, causa est originalis
peccati: q̄ recte vitiū, siue corruptio carnis appel-
lari pōt. Quæ foeditas maior videtur esse in carne
cōcupiscencialiter traducta q̄ in ea vnde traduci-
tur: Et quod vitiū vel corruptio sit in carne ante
coniunctionē animæ, effectu probatur, cū anima
infunditur, quæ ex corruptione carnis maculatur:
sicut

sicut in vase dignoscitur vitium esse, cum vinum infusum acescit.

Inductu similium ostendit, non absurde dici filios trahere peccatum à parentibus, etiam mundis.

G

Ne autem miremur, & intellectu turbemur audientes peccatum originale filios traducere à parentibus, iã per baptismum ab illo peccato mundatis, diuersarum similitudinũ inductione id posse fieri insinuat Augu. in li. de baptismo paruulorum, inquiẽs: Quo modo preputium per circumcisionẽ aufertur, manet tamẽ in eo quẽ genuerunt circumcisio: quomodo etiã palea q̃ opere humão tanta diligentia separatur, manet tamẽ in fructu qui de purgato nascitur tritico: ita peccatũ, quod in parentibus p̃ baptismũ mũdatur, manet in eis quos genuerunt. Ex hoc n. gignunt, quod adhuc vetustum trahunt: non ex hoc, quod lex in nouitate, pmouit eos inter filios Dei. Non enim generãt parentes filios secundum illam generationẽ, qua denuo nati sunt: sed potius secundum illam, qua carnaliter & ipsi primum sunt generati.

*Aug. li. ca.
2. de peccatorum
memoritis & remissione
in fine. tom. 7.*

Quare dicatur originale hic dicitur cum epilogo.

H

Iam ostensum est, quid sit originale peccatũ, & qualiter à parentibus in filios, & per carnem in animã transeat. Ex quibus etiã innotescit quare dicatur originale peccatũ: ideo scil. quia ex vitiosa lege originis nostre, in qua concipimur, scil. carnis libidinosa concupiscentia, traducitur, vt supra dictum est; Non n. quia ex carne tracta ab Adam concepti sumus, ideo peccatum traximus q̃a & Christi corpus ex eadẽ carne formatum est, quæ ab Adam descendit: sed e us conceptus est celebratus non lege peccati, s. concupiscentia carnis, vnde & caro eius peccatrix nõ fuit, immo operatione spiritus sancti. Noster vero conceptus non fit sine libidine, & ideo nõ est sine peccato. Quod euidenter Aug.

Ca. 2 In me.

osten-

Ca. 2. in
medio.

ostendit in libro de fide ad Petrum, dicens, Quia dum sibi inuicem vir mulierque miscetur, sine libidine non est parentum concubitus, ob hoc filiorum ex eorum carne nascentium non potest sine peccato esse conceptus: ubi peccatum in paruulos non transmittit propagatio, sed libido, nec fecunditas humanæ naturæ facit homines cum peccato nasci, sed fecunditas libidinis, quæ homines habent ex illi⁹ iustissima condensatione peccati. Ideo beatus David propter originale peccatum, quod naturaliter obstricti sunt filii iræ, dicit, In iniquitatibus conceptus sum, & in peccatis concepit me mater mea. Ex hoc itaque apparet, ex lege conceptionis traduci originale peccatum: quia nisi conceptio sic fieret in carne, anima ex carnis coniunctione concupiscentiæ vitium non traheret.

Obiectio quorundam nitentium probare peccatum non traduci ex lege coitus.

Exod. 21. 6.

SED ad hoc opponitur hoc modo. In ipso conceptu ubi dicitur transmitti peccatum, propagatur caro: nec tamē tunc infunditur anima secundum phisicos, sed iam effigatis corporibus: quæ etiam Moses in Exod. aperte significat, ubi ait de percussura mulieris prægnantis. Si quis, inquit, percussit mulierem prænantem & abortum fecerit, si adhuc informæ fuerit puerperium, mulctabitur pecunia: si autem formatum fuerit, reddat animam pro anima. Formatum vero intelligitur, propria anima animatum: & informe, quod nondum habet animam. In ipso ergo conceptu cum caro propagatur, nondum infunditur anima. Quomodo ergo ibi peccatum transmittitur, cum peccatum non possit esse, ubi anima non est? Ad quod dici potest, quia in illo conceptu dicitur peccatum transmitti, non quia peccatum originale ibi sit: sed quia caro ibi contrahit id, ex quo peccatum fit in anima cum infunditur. Et utrunque vocatur conceptus, scilicet, cum & caro propagatur,

*Responsio cum
solutione.*

tur, formamq; corporis humani recipit, & cum anima infunditur, quod aliquando etiam dicitur natiuitas. Vnde dicitur quod natum est in ea. Proprie autem natiuitas dicitur in lucem editio.

QUOMODO ORIGINALE PECCATVM DIMITTATUR IN BAPTISMO, CVM ET
post sit illa concupiscentia, que dicitur originale peccatum. A

DISTINCT. XXXII.

QUONIAM supra dictum est, originale peccatum esse vitium concupiscentiæ, assignatūq; quomodo à parentibus trahatur & originale dicitur, superest inuestigare, quomodo in baptismo dimittatur, cum etiã post baptismū remaneat concupiscentia quæ ante fuerat. Vnde videtur vel peccatum originale nō esse concupiscentiã, vel nō remitti in baptismo. Manet quippe, vt ait August. in corpore mortis huius carnalis concupiscentia, cuius vitiosis desideriis non obedire præcipimur: quæ tamē concupiscentia quotidie minuitur in proficiētib; & continētib;. Sed licet remaneat concupiscentia post baptismum, nō tamē dominatur & regnat sicut ante: immo per gratiã baptismi mitigatur & minuitur, vt post dominari non valeat, nisi quis reddat vires hosti eundo post concupiscentias. Nec post baptismum remanet ad reatum, quia non imputatur in peccatum, sed tantum pœna peccati est: ante baptismū vero, pœna est & culpa. *Quod originale peccatum duobus modis dimittitur, scilicet, extenuatione sui, & solutione reatus.* B

Qualiter peccatum originale deletur seu curetur.

Aug. li. 1. de nuptiis, & concupiscentia. in fin. Cap. 25. in tom. 7.

Duplici ergo ratione peccatū originale dicitur dimitti in baptismo: quia per gratiam baptismi vitium concupiscentiæ debilitatur atq; extenuatur, ita vt iam nō regnet, nisi consensu reddantur ei vires, quia & reatus ipsius soluitur. Vnde Aug. in lib. de baptismo paruulorū: Gratia per baptismū

Aug. li. 1. de peccatorum meritis, &

Ff id agi-